

מ"ת 23147/09/19 - חמודי טאלב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 23147-09-19 מדינת ישראל נ' טאלב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים חמודי טאלב
נגד מדינת ישראל
משיבים
החלטה

1. טענה לכרסום בחומר הראיות
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שוד בנסיבות מחמירות, וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים
3. החלטה בעניין המסד הראייתי הלכאורי המפרטת תשתית לכאורית ניתנה ביום 22/9/19.
4. באותו מועד סברתי כי אין טעם לשלוח המבקש לבחינת שירות המבחן נוכח אופי האירוע וחומרתו, קיומו של עבר מכביד, נסיבה של שימוש באלכוהול, ופעולות שלאחר האירוע
5. ערר שהוגש לבית המשפט העליון הותיר התשתית הראייתית אך הורה על הפניה לשירות המבחן; תסקיר התקבל בתיק ביום 19/11 והמלצתו היתה שלילית.
6. בינתיים החלה שמיעת התיק, ושני העדים העיקריים שנזכרו בהחלטה בדבר הראיות- נהג המונית עצמו וכן השכנה אוקסנה, נחקרו. אליבא המבקש, עדותם מכרסמת קשות בראיות התביעה ועל כן יש לעיין מחדש בהחלטת המעצר.
7. ביום 23/12 טענו ב"כ הצדדים (יותר מדויק- השלימו בע"פ הטיעון בכתב); פרוטוקול החקירה והראיות שהוגשו נמסרו לי בתום הדיון.
8. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי הגם שחל שוני מסוים בחוזק הראיות בנוגע לביצוע חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הרי לא חל כל שוני בנוגע למסד בעבירת השוד, וגם השוני עליו אצביע להלן, אין בו כדי "להפוך קערה על פיה", כנדרש בטענת כרסום.
9. **נהג המונית מר גאבי נעימה** נחקר ביום 24/11; נהג המונית אישר כי תחילה חמודי ירד מהרכב (עמ' 7 שו' 32). אח"כ מתאר נהג המונית כי הוכה "מכל הכיוונים"- "גם מאחורה, גם מהצד, גם מהצד שלי" (8 שו' 4); עם זאת נהג המונית מאשר כי לא יכול לדעת בוודאות מי חבט במה; נהג המונית הבהיר כי זה שיצא (חמודי) חזר, "השתתף איתם, הם חסמו לי את כל הדלתות מכל הכיוונים" (עמ' 8 סיפא); משמעומת הנהג עם אמירה זו מבהיר- "הוא גם נתן מכות, גם חיפש כסף..". (עמ' 9 רישא). בהמשך נזכר הנהג "זה שמצד שמאל.. הוא קרה (צ"ל קרא- עמוד 1

נ.ס) למישהו מאחורה, חמודי ואני זוכר גם שאמר תשבור את הבקבוק" (עמ' 9 שו' 17; הנהג חוזר על כך בעמ' 10 שו' 16).

10. בחקירה נגדית לעו"ד לוי חוזר הנהג על עיקרי הדברים- "חטפתי מכות מכל הכיוונים. מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 12 שו' 26). בהמשך- "כולם נתנו" (עמ' 13 שו' 7). הנהג הבהיר כי החבלה החמורה נגרמה ע"י זה שישב לידו (רואד) ועשה עצמו משלם (עמ' 13 שו' 30). בהמשך חזר בו הנהג וציין כי אינו יודע איזו מכה עשתה הנוזק (עמ' 21 שו' 18)

11. עם זאת ביחס לתקיפה מבהיר הנהג- "שלושה אנשים תקפו אותי" (עמ' 14 שו' 2). הנהג אף מתאר כי אחד מהתוקפים עלה עליו, זה מהצד נתן מכות, וזה מאחור תפס אותו (עמ' 15 שו' 5 ואילך). גם משמעמתיים הנהג עם יציאת חמודי מתעקש הנהג- "כולם נתנו, כל הידיים היו עלי. מאחורה, מקדימה. (עמ' 15 שו' 27). הנהג סבור כי חמודי, אשר ניגש לבניין, הוא זה שחזר, פתח הדלת לידו והכה אותו (עמ' 16 שו' 18)

12. גם בחקירה הנגדית לב"כ המבקש, חוזר הנהג על הדברים- "אחד ישב עלי, אחד נתן מכות, ואחד חנק אותי" (עמ' 17 שו' 8); בהמשך- "שלושה תקפו אותי בוודאות" (עמ' 17 שו' 21)

13. הנהג מבהיר- אכן ראה את חמודי מתרחק; עם זאת ראה אותו שב (עמ' 18 רישא); הנהג אינו מזהה את חמודי אך מאשר כי זה שהתרחק נראה חוזר. ((שם, שו' 13)

14. תחילה סבר הנהג כי יניר הוא שעמד לידו וקרא לחמודי (עמ' 18 שו' 30); בהמשך- "הוא חזר לאיזה דלת, אולי ליד, אני לא ראיתי, אני חטפתי מכות... לשאלת בית המשפט אני הבנתי שהוא חזר לדלת שלך והתקיף אותך עם מכות מהכיוון הזה, אני משיב שיכול להיות. אני לא ראיתי את הפרצוף שלו. לשאלת בית המשפט- אני לא יודע מי זה שחזר עם השקית אבל כולם נתנו מכות". (עמ' 19 שו' 16-17). ראה גם עמ' 20 שו' 6-11.

15. **השכנה, גב' אוקסנה מאסימקוב**, העידה אף היא ביום 24/11/19. השכנה ראתה את המבקש רק לאחר שזה כבר יצא לכיוון הבניין; השכנה מתארת- "השלישי יצא מהבניין. כולם הרביצו לו. שלושה אנשים הרביצו לו"... הרביצו כל האנשים". (עמ' 24 שו' 18 ואילך). על עדות זו שבה השכנה וחזרה בחקירתה הראשית- עמ' 27 שו' 6, שו' 25 ("התוקף שיצא מהבניין").

16. גם בחקירה הנגדית הבהירה אוקסנה השכנה כי שמעה את "הבחור שיצא מהשער" (עמ' 30 רישא). יחד עם זאת בסוף עדותה מציינת אוקסנה כי יכול להיות כי הבחור שיצא מהשער אולי לא נגע בנהג (עמ' 32 שו' 4).

17. הודעות השכנה הוגשו לאור שציינה כי אינה זוכרת במובהק כל המקרה.

18. סיכום העדויות הנו כזה, שגם אם לא ברורה מהי המכה שגרמה לחבלה הקשה, ולא ברור חלקו של חמודי בתקיפה הכוללת, במשפטים כאלו ואחרים, הרי במכלול העדות ניתן לראות הכיצד נהג המונית והשכנה, שניהם, מציינים כי נהג המונית הותקף בידי שלושה, השלושה חבטו בו, לקחו חפציו, ונמלטו

19. אציין כי ביחס לשוד, נצפה חמודי מוכר את הטלפון, זמן רב לאחר התקיפה ולאחר התפכחות מהביסוס.

20. קיימות אכן סתירות בחלק מהעדויות, וחלקו של חמודי, כבר מתחילת הדרך, הוגדר כנמוך ביחס לאחרים, בכל

הנוגע לאירוע התקיפה (להבדיל מהשוד)

21. עם זאת- הן אירוע התקיפה, והן אירוע השוד מבססים עילת מעצר ממשית (ראה בש"פ 5363/19 **הררי נ' מ"י**), ודי בעילה אחת. זאת, בצד תסקיר שלילי והערכת סיכון גבוהה.

22. אשר לסתירות החלקיות- עם כל הכבוד, אין הן מתקרבות להגדרה הנדרשת בפסיקה של טענת כרסום.

23. בבש"פ 3716/15 **רמזי זיתון נ' מדינת ישראל** (3.6.2015) לענין טענת כרסום בראיות נאמר:

"הצלחתה של טענה זו כרוכה ביכולתו של הטוען אותה להוכיח כי חל שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, כי חל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו".

24. ראו גם את בש"פ 3087/16 **משה בן משה נ' מדינת ישראל** (2.6.2016) - לא כל כרסום בראיות מאיין מסוכנות ומצדיק שחרור.

25. במקרה בפנינו, גם אם חל כרסום מה, בין בזיכרונה של אוקסנה, ובין בנחרצות קביעות הנהג (לגבי המכה שגרמה לו חבלה למשל), עדיין סבורים העדים כי בעיקרון הותקף הנהג ע"י שלושה, ועדיין כל השלושה חבלו בו; חמודי נכח בזירה, שב אליה לאחר שהתרחק, וסביר כי אף פעל למכירת מכשיר הטלפון הנייד של הנהג מאותה זירה

26. נסיבות אלו מלמדות כי אין מדובר בקערה שהתהפכה על פיה, באופן שסיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה. הבקשה אפוא נדחית.

ניתנה היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.